

stærkt deri og hævde for sig en meget afgørende Stemme i den Henseende. Det vilde nu have været menneskeligt, om vi fra vor Side havde gjort Gengæld paa dette Punkt, da Tilfældet bragte os i en saadan Stilling, at vi muligvis kunde gøre Gengæld; men vi have ikke gjort det. Vi have Haab om en Gang at naa et tilfredsstillende Resultat med Hensyn til dette Lovforslag og have derfor straks givet efter for de Ønsker, som vare til Stede i det andet Ting, og haabe at kunne med Føje gøre Regning paa at faa dette gengældt ved en passende og rimelig Imødekommen paa andre Punkter af Lovforslaget. Flertallet har derfor kunnet slutte sig til Lovforslagets §§ 1 og 2 i den Skikkelse, hvori de ere komne til os fra det andet Ting. Paa samme Maade har Flertallet, og jeg kan sige Udvalget i det hele, undladt at stille Ændringsforslag til § 3, uagtet denne Paragraf er undergaaet Forandringer i Landstinget. Som jeg tillod mig at fremhæve ved 1ste Behandling, var det et Punkt, som man nok kunde komme til Enighed om, og som man nu fra Udvalgets Side har ment ikke at ville rejse nogen Strid om. Derimod har Flertallet paa ingen Maade kunnet gaa med til de Regler vedrørende Forandringer i de nu gældende kommunale Skattebestemmelser, som fra det andet Tings Side ere blevne indførte i dette Lovforslag. Vi have i og for sig ikke kunnet se, hvilke Grunde der kunde være til i dette Lovforslag at indføre saadanne Ændringer og endnu mindre have vi kunnet se, at de Ændringer, man har villet indføre, have været af en saadan Natur, at man fra dette Ting og i alt Fald fra dette Tings Flertals Side paa nogen Maade kunde gaa med dertil. Der er vel Punkter, paa hvilke vi ogsaa her have vist vor Imødekommen ved at bøje os for det andet Tings Ønsker. Dette gælder saaledes §§ 6 og 7 i Lovforslaget, Udvalgets Flertal er uden videre gaaet ind paa § 6, og § 7 er Flertallet i Princippet gaaet ind paa, idet Forslaget alene er bleven ændret derhen, at den vedtægtsmæssige Bestemmelse, som Kommunalbestyrelserne med Indenrigsministeriets Sanktion kunne træffe, kun kommer til at gælde for 3 Aar ad Gangen. Men de an-

dre af Landstinget indsatte Regler angaaende Ændringer i de kommunale Skattebestemmelser, nemlig §§ 4, 5 og 8, har Flertallet paa ingen Maade kunnet tiltræde. Flertallet mener for det første, at disse Ændringer i saa høj Grad omdanner vore nuværende kommunale Skattebestemmelser, at det maa siges, at hvis Omdannelsen fandt Sted paa denne Lov, vilde man for, hvad der praktisk set kan betegnes som: alle Tider, o: for et meget langt, et uoverskueligt Tidsrum, have afskaaret sig fra den fra alle Sider erkendte højst nødvendige Revision af vore kommunale Skatteregler. Dernæst mener Flertallet, at den Retning i Forandringerne, som fra Landstingets Side er slaaet fast, og hvorved man vil fuldstændig omordne det nu bestaaende Skattesystem i Kommunerne, er af en saadan Beskaffenhed, at man under ingen Omstændigheder, heller ikke hvis de kommunale Skatteregler i deres Helhed kom til Revision, vilde kunne gaa med dertil i alt Fald i det Omfang, som angives i det foreliggende Lovforslag. Hermed har jeg gennemgaaet de Ændringer i Lovforslaget, som Flertallet har kunnet tiltræde, de Forandringer, som Flertallet ikke har kunnet tiltræde, og angaaende hvilke det har fundet det nødvendigt at stille Ændringsforslag til 2den Behandling, og jeg skal tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse.

Scavenius: Det er jo meget glædeligt at høre af den ærede Ordfører, at det har været Flertallets Hensigt at komme det andet Ting i Møde paa denne Lov, men jeg tillader mig indtil videre at tro, at den ærede Ordfører tager fejl, hvis han tror, at man ved den Imødekommen, som her er vist paa Punkter, der dog til syvende og sidst kun have forholdsvis ringe Betydning, kunde vente at blive mødt med en Imødekommen fra anden Side saaledes, at det andet Ting skulde acceptere Lovforslaget, som det vil fremgaa af dette Tings Afstemning, hvis dette Ting, som man kan antage, følger Udvalgets Flertal. Hvad er det nemlig, som Landstinget har fordret til Gengæld for, at det i det hele taget kunde gaa ind paa ikke alene denne Lov,